

Yogev of "This and Also That"

Yogev, the eldest son of the Pazi family of Shluhot Giv'ot Bar, became an older brother to everyone even before the age of two. From that role, he carried with him a deep sense of responsibility, maturity, and authority. Qualities that accompanied him at every stage and in every place of his life.

So where does the "this and also that" come in, you may ask? Alongside all of that, he also had a boundless sense of mischief, at times seemingly without limits. Yogev could argue with Yudik over his truth until Yudik was simply worn out and gave in.

By ninth grade, Yogev ran a real and profitable business. He was thrown out of class countless times for playful antics. And yet, while still in high school, he also led the Negev troop as a youth coordinator. As part of a research project on a role model, he argued for two weeks with his teacher, Liraz, insisting that the most appropriate person to interview was, in fact, God. Yogev, of course, won.

Later, after a demanding selection process, Yogev was accepted to the "B'yachad" movement, and afterward served as a young emissary through the Jewish Agency—becoming in both frameworks one of the most outstanding figures.

There was also the gang of "class cutters," the couch they dragged onto the roof of some building, and the Dolev tree that became a makeshift pool.

But
Yogev also loved—with all his heart—the country, the flag, and the Negev. Once that was called having "a Zionist soul," today it might also be considered "a little crazy."

On this day, however, there is no "this and also that." There are only Yogev's own words, written in his final letter:
"We must stop being a people of 'Never again' and start being a people who remain united.
To be friends, to love, to rejoice, to listen, and to forgive.
It was a privilege to be a fighter and a commander in the Israel Defense Force.
It was a privilege to be a human being in this world.
I love you. Please do not stop loving in return."

Mom

Written for the first Memorial Day ceremony
at Mevo'ot HaNegev School, April 29, 2025

יוגב של גם וגם

יוגב, הבכור לבית פזי, שלוחות גבעות בר הפך לאח בכור לכל לפני גיל שנתיים וכזה לקח על עצמו אחריות, בגרות וסמכות, תכונות שליו אותו בכל שלב ומקום בחייו.

אז איפה הגם וגם תשאלו, היתה בו גם רוח שטות ענקית, לעיתים כמו חסרת מעצורים. יוגב יכול היה להתווכח עם יודיק, על האמת שלו עד שיודיק פשוט הותש ונכנע.

וגם בכיתה ט' יוגב כבר היה בעל עסק אמיתי ורווחי. העיפו אותו אין סוף פעמים מהכיתה על שטויות שעשה.

וגם, יוגב הוביל במשך תקופה את שבט נגב כרכז צעיר בעודו בתיכון. במסגרת עבודת חקר על דמות מופת, הוא ניהל ויכוח של שבועיים עם לירז המחנכת, למה הכי נכון לראיין דווקא את אלוהים. יוגב כמובן ניצח.

וגם, יוגב התקבל אחרי מיונים לא פשוטים לתנועת "ביחד" ולאחר מכן כש"ש דרך הסוכנות היהודית והפך בשתי המסגרות לאחת הדמויות הבולטות.

היתה גם חבורת נוהל הברזות, של אותה הספה שנמצאה אי שם על גג אחד המבנים והדולב שהפך לבריקה.

אבל,
יוגב גם אהב בכל מאודו את המדינה, את הדגל, ואת הנגב.
פעם קראו לזה ציוני בנשמה היום זה גם קצת משוגע.

ביום הזה אין גם וגם.
יש רק את המילים של יוגב שכתב במכתבו האחרון:
"עלינו להפסיק להיות עם של "לא עוד" ולהתחיל להיות עם שנשאר מאוחד.

להיות חברים, לאהוב, לשמוח, להקשיב ולסלוח.
זכות היתה לי להיות לוחם ומפקד בצבא ההגנה לישראל,
זכות היתה לי להיות אדם בעולם.
אני אוהב אתכם בבקשה אל תפסיקו לאהוב בחזרה.

אמא

נכתב לטקס יום הזיכרון הראשון
בבית ספר "מבואות הנגב", 29.04.2025